

De Cap de l'Estat Major a "polític"

El número 2 de C's a Roses, Fernando López de Castro, va ser cap de Seguretat d'Adolfo Suárez

López de Castro Fa viu a Roses des de fa anys.

Diu que es considera un "soldat" de l'Estat i que no entra en política per cap interès més que per servir Roses. És el darrer grau d'una llarga trajectòria per les entranyes estatals. I és que López de Castro va conèixer de primera mà Suárez, Leopoldo Calvo Sotelo o Felipe González, a qui va portar la seguretat. També va estudiar a la mateixa Escola de Guerra que Napoleó i va treballar braç a braç amb els serveis de seguretat de la Casa Blanca.

GEMMA TUBERT ROSES

o és habitual que un alt càrrec militar acabi en una llista de partit d'unes eleccions municipals. Ho és encara menys que qui ho faci hagi ocupat càrrecs de tanta rellevància com la direcció de seguretat de la Moncloa amb els governs d'Adolfo Suárez, Leopoldo Calvo Sotelo o el mateix Felipe González. Tampoc que hagi estat Cap de l'Estat Major de Girona o que estudiés a París, a la mateixa "Escola de Guerra" per on van passar personatges com Napoleó o Charles-André de Gaulle. Malgrat això, el general -actualment, jubilat- Fernando López de Castro Fa s'ha convertit en el número dos de la candidatura que Ciutadans (C's) ha presentat a les eleccions de Roses. Resident al municipi des de fa uns quants anys (tot i que diu que hi estiujeja de "sempre") i empordanès "perquè la seva mare i la seva àvia ho eren", diu que es presenta amb aquesta formació perquè la sent propera i que ho fa, per damunt de tot, per servir el seu municipi com, diu, va servir durant anys "Espanya".

López de Castro va néixer el 1940 i amb només divuit anys va ingressar a l'Acadèmia Militar de Saragossa, d'on amb 21 anys en va sortir Tinent. Va estar destinat a la base de Sant Climent Sescebes i al 1975 es va diplomar en Estat Major a Madrid. També va estudiar a l'escola de Guerra de París, on cada any destinaven un oficial. "Hi vaig estar tres anys d'alumne i em vaig diplomar amb la mateixa formació que obtenen els que són generals francesos, amb la promoció número 100 i a la mateixa escola on va anar De Gaulle o Napoleó", explica.

El seu periple s'accentua especialment el 1978 quan el cap de Gabinet del Govern va posar-se en contacte amb ell per proposar-li assumir la direcció de seguretat de la Moncloa. "Jo, en un primer moment, els vaig dir que no me'n veia capaç però ell em va dir que em sabien una persona liberal i amb experiència de comandament i que havia acceptat amb il·lusió l'arribada de la democràcia", explica. "Em va dir que, per formar-me, podia triar entre el servei del Mossad israeli i la Casa Blanca. Després de fer consultes sobre quin lloc era millor, vaig escollir Washington", afegeix. Va ser així com durant tres setmanes va treballar colze a colze amb els serveis de seguretat del President. Amb aquesta formació es va fer càrrec no només de la seguretat del líder d'UCD (amb qui va viure de prop el cop d'estat del 1981) sinó també de Leopoldo Calvo Sotelo i també Felipe González. "En aquest darrer cas, només ho vaig ser durant un mes i mig. Quan ell va guanyar les eleccions em van dir que tenia previst que una altra persona assumís el càrrec. Jo vaig respondre que és evident que "todos los maestros traen su cuadrilla" però vaig exigir quedar-me el temps imprescindible per poder fer el relleu d'una tasca de gran transcendència. I així va ser", explica López de Castro.

Les relacions internacionals

El general també va impartir classes a l'escola de París on havia estudiat, va ser "coronel jefe" a la base de Sant Climent i va fer de professor a l'Escola Superior de l'Exèrcit de Madrid. Al 1983 el van designar Cap de l'Estat Major a Girona. "Quan vaig passar a la reserva, tenia 59 anys, encara era jove i amb ganes de fer coses així que em vaig fer autònom i em vaig dedicar a les relacions internacionals. Havia fet molts contactes i molts empresaris em demanaven com penetrar a països com el Brasil o Sud Àfrica", explica. Ara té 74 anys i en fa nou que està jubilat. "Encara estic en bona forma i veient la situació política actual absolutament desgavellada, vaig considerar que hi havia una opció nova, Ciutadans. Jo em considero català i espanyol però conec molt bé la història d'Espanya i del món i puc afirmar que es diuen moltes mentides. Des de la constitució del 78 que jo vaig viure s'han viscut els anys de llibertat més esplèndids del país", afirma.

De fet, diu que té un cosí germà d'Esquerra i que "respecto el seu sentiment, també li demano que respecti el meu, quan discutim sobre política".

Compara el seu líder, Albert Rivera, amb el jove Suárez i diu que va veure en ell l'esperança després de sentir-se "abandonat per part del Govern de l'Estat". Per això, afirma que va pensar que podia donar un "cop de mà al que es presentava pel partit" al municipi on des de fa anys resideix. "Crec que puc aportar el que conec de l'administració i també a treballar per obrir les portes de l'Ajuntament", afegeix. López de Castro diu que, en el cas que es converteixi en regidor, no cobrarà res perquè ja té la seva pensió. "No em mou cap afany de personalismes, ni de diners. El que més m'agrada és viure a Roses. Em considero un polític accidental", insisteix.

Altres casos

El seu no és l'únic cas d'un militar que acaba vinculat a aquesta formació política. El secretari General de Ciutadans, Matías Alonso, va ser també oficial del Cos General de les Armes de l'exèrcit de Terra d'artilleria. López de Castro, però, desvincula totalment la seva proximitat a aquesta formació política de la d'Alonso. "El respecto moltíssim", assegura.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2015/05/02/cap-lestat-major-politic/722029.html?utm_source=rss